

شماره ۱۲۸ - ۱۳۸۰

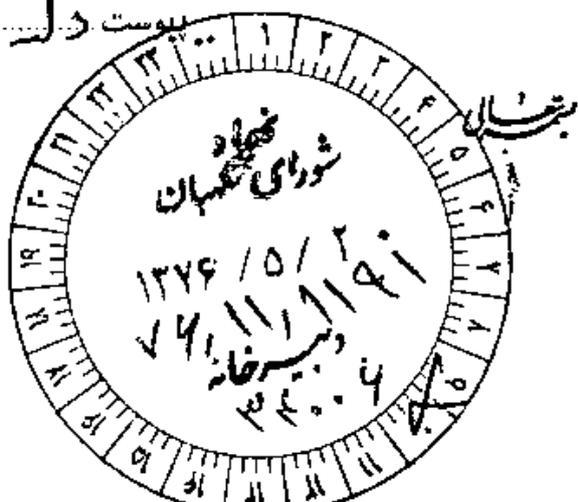
تاریخ ۱۹ ۵ ۷۶

پیوست دل

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۷۸۰۲/۵۵۶۰۲ مورخ ۱۳۷۶/۲/۶ دولت در مورد موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ترکمنستان در خصوص ارتباط بین المللی راه آهن که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۶/۵/۱۵ مجلس شورای اسلامی عینا به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

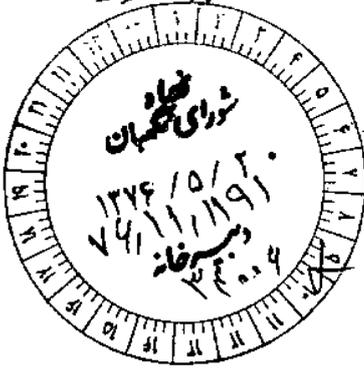
علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۲۸-۵

تاریخ ۱۹/۵/۷۶

پیوست در

بِسْمِ اللَّهِ

لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ترکمنستان در خصوص ارتباط بین المللی راه آهن

منزاده واحده - لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
ترکمنستان در خصوص ارتباط بین المللی راه آهن مشتمل بر یک مقدمه و (۱۱) ماده به شرح
پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ترکمنستان در خصوص ارتباط بین المللی راه آهن

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ترکمنستان که از این پس در این موافقتنامه
طرفین نامیده خواهند شد، بر اساس روابط و دوستی دیرین، حسن تفاهم، حسن همجواری
و همکاری سودمند متقابل،
با اهمیت دادن به هماهنگی فعالیتهای حمل و نقل راه آهن دو کشور،
با تمایل به تامین ارتباط بین المللی راه آهن بین دو کشور و همچنین ترانزیت از طریق
قلمرو یکدیگر به کشورهای ثالث،
به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - طرفین موافقت نمودند با هدف انجام حمل و نقل بین المللی مسافر و کالا
بین کشورهای خود ارتباط مستقیم راه آهنی برقرار نمایند.

تعالیه

ماده ۲ - طرفین موافقت نمودند نسبت به پذیرش و ارائه خدمات مربوط به مسافر و کالا، از جمله ترانزیت هنگام انجام عملیات حمل و نقل راه آهنی بین دو کشور اقدام نمایند. پرداختهای مربوط به خدمات بر طبق تعرفه‌هایی که در قلمرو دو کشور معتبر است صورت خواهد گرفت. ثبت رسمی اسناد، انجام حمل و نقل بار با راه آهن و واگن و نحوه استفاده از راه آهن و واگن و ترتیب حمل و نقل مسافر طبق موافقتنامه‌های دوجانبه بین دستگاههای ذیربط طرفین تنظیم خواهد شد.

ماده ۳ - طرفین موافقت نمودند به موقع در جهت تامین و سایط نقلیه راه آهنی و خدمات مسافری به لحاظ مبادلات تجاری خارجی و باز ترانزیتی که به پایانه‌های راه آهنی می‌رسند اقدام نمایند و آنها را برای مقاصد بعدی مطابق با قواعد بین‌المللی حمل و نقل معتبر در قلمرو کشور ذیربط اعزام نمایند.

ماده ۴ - طرفین موافقت نمودند که در زمینه نظارت‌های بهداشتی، گمرکی و مرزی هنگام عبور و مرور مسافر و بار مفاد موافقتنامه‌ها یا کنوانسیون‌های بین‌المللی که دو دولت عضو آن هستند رعایت شود و در صورت بروز هرگونه مساله‌ای که در این موافقتنامه و یا کنوانسیون‌های بین‌المللی مورد حکم قرار نگرفته، قوانین و قواعد جاری در قلمرو کشورهای طرفین اعمال شود.

ماده ۵ - طرفین موافقت نمودند که بر اساس موافقتنامه‌های فی‌مابین، نهادهای ذیصلاح هر طرف در قلمرو طرف مقابل، نمایندگان، شعبات و بنگاههای خود را جهت تنظیم امور مسافری و حمل و نقل بار تاسیس نمایند. فعالیتهای این نمایندگان، دفاتر و بنگاهها تابع قوانین و مقررات جاری در قلمرو دولت طرف مقابل می‌باشد.

بسم تعالی

ماده ۶ - هر یک از طرفین بایستی با مسافر و کالاهای طرف دیگر به نحوی که با مسافر و کالای خود رفتار می نمایند عمل کنند. این نحوه رفتار شامل دسترسی آزاد به نقاط مقصد، تامین فضا برای بارهای موجود در پایانه ها، تخلیه و بارگیری آنها، سوار و پیاده شدن مسافری، استفاده از خدمات مرتبط با ارتباط بین المللی راه آهنی می باشد.

ماده ۷ - نهادهای ذیصلاح طرفین که مسوول نظارت بر اجرای این موافقتنامه می باشند به این شرح می باشند:

از طرف دولت ترکمنستان - اداره راه آهن ترکمنستان
از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران - راه آهن جمهوری اسلامی ایران.

ماده ۸ - طرفین موافقت می نمایند با حفظ اولویت برای توسعه منسجم حمل و نقل راه آهنی، تحقیقات علمی و سایر اقدامات لازم در این زمینه و نیز آموزش و آموزش اضافی کارکنان حمل و نقل راه آهنی اقدام نمایند.
طرفین نهادهای ذیصلاح خود را مسوول تنظیم و تصویب برنامه ها و شرایط همکاری یادشده و اجرای آنها می نمایند.

ماده ۹ - تمامی اختلافات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه بایستی توسط نهادهای ذیصلاح طرفین و براساس مشورت و مذاکره حل و فصل شود، چنانچه نهادهای ذیصلاح درخصوص موارد مورد اختلاف به توافق نرسند، موضوع توسط طرفین مورد بررسی قرار می گیرد.

ماده ۱۰ - مفاد این موافقتنامه ناقض حقوق هر طرف از نظر اتخاذ و اجرای اقدامهای لازم برای حفظ امنیت ملی، نظم عمومی، بهداشت و اصول اخلاق اجتماعی و منافع

بیتعالی

اقتصادی آن طبق قواعد حقوق بین الملل و حقوق ملی آن دولت نمی باشد.

ماده ۱۱ - این موافقتنامه با توافق طرفین قابل اصلاح و تغییر می باشد. تمامی اصلاحات این موافقتنامه بایستی به صورت پروتکل های جداگانه ثبت شود که بخشهای لاینفک این موافقتنامه را تشکیل خواهند داد.

این موافقتنامه در تاریخ ۲۵ بهمن ماه ۱۳۷۵ هجری شمسی (مطابق با سیزدهم فوریه ۱۹۹۷ میلادی) در دو نسخه به زبانهای فارسی، ترکمنی، روسی و انگلیسی در تهران به امضاء رسید و هر دو نسخه دارای اعتبار یکسان است. چنانچه در تفسیر متن موافقتنامه اختلاف نظری بروز نماید نسخه انگلیسی معتبر خواهد بود. /ان

از طرف	از طرف
دولت ترکمنستان	دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و یازده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ پانزدهم مرداد ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و شش به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی
۱۶/۵/۷۷